

ДІЛО

Видавництво Спілка „Діло“.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 29. серпня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Фронт Макензена: Наши союзники, які боролися коло Фокшан, здобули вчера приступом село Мунчелуй та відкинули неприятеля поза гори на північ від тієї місцевості. Добича виносить понад 1000 бранців, 3 гармати і 50 скорострілів.

Фронт війск архікін. Иосифа: В долинах Сушти і Путти Румуни без успіху висувалися вперед. На шість днів Осма австро-угорські та німецькі війска видерли неприятеля сугубо. Всего 600 полонених. Проти-наступи відлерто.

Фронт війск бав. князя Леопольда: Не було важливих подій.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Боротьби однайшатої битви над Сочею дійшли вчора до особливої напруженості. Скаженість італійського наступу була ще нагальніша як попередніх днів. У цих припав безперечно нашому оружю. На високорівні Байніца Гайлігент спротивний ворожий удар, постійні батареїми всіх родів, які стріляли марногравно, звернений був передовім проти області Каль і Подлесець. В тяжких боях, які тривали ціліми годинами, наші хоробрі війска мали пілковиту перевагу над масами неприятеля, скріпленими безнastанно новими відділами. Півночі вночі відлерто останній італійський приступ.

Незвичайно нагальній бій шілів знов о посіданні Монте Сан Габрієле, о яку від днів ведуться горячі боротьби. Коли вечером удається один в боєвих італійських груп війти до нашого становища на північному склоні, спас на ню проти-наступу віділів полків піхоти новосаадського і 20 кошицького ч. 34 і цілійського ч. 87 та розніг її. В наших руках остав штабовий італійський офіцер з 200 офіцірами. Наш огонь повалив пальний наступ, який залився о півночі без артилерійського приготовання на північний схід від Монте Сан Габрієле. Могучі наступаючі філії італійські мала прокостити дорогу на схід від Гориції та на північ від до-ліни в півах. По шестигодинні артил. підготов-ванню рушіна коло полуночі італійська піхота на наші лінії. Визначна діяльність артилерії, якій загалом припадає обильна участь в успіхах вчорашнього дня, приневодила до втечі неприятеля, що находився на цвинтарі в Гориці і коло Гарцини. Зате на Сан Марко можна було відкинути неприятеля по завітій боротьбі з близькою, причім особливо винищилися як живні і другого північно-чеського баталіону стрільців та хорватського полку піхоти ч. 96. На вузкім простиорі боротьба взяла місце тут полонених, які походять з сімох італійських полків. На високорівні Красу не було більшої бойової діяльності. Неприятельські летуни назідали поновно Трієст. Кинені на місто бомби не вчинили шкоди, які заслугувала би на загадку.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 29. серпня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск австро-угорського наслідника престола Рупрехта: На цілім фронти остававада огнева діяльність в поміркованих межах. Наши зводи придбали нам положення і добичу.

У Фландрії вечером віджила артил. боротьба. Наши противнику викинув Англійців з іх відому під Франценбергом.

Група війск німецького наступника престола: Під Верденом сильніша артил. боротьба тільки на східній березі Мози.

Група кн. Альбрехта: У відплату за острівовані Тіокура ми взяли під огонь дея-Французькі місцевості.

Виходить щодені рано
крім п'ятниці.

РЕДАЦІЯ
Львів, Ринок 18, II. поверх.
Кonto пошт. № 26.726
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 261.

Рукописів
редакції не вистачає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	360 к.
вісімнично-	10—
чвертьрічно	20—
піврічно	40—
в Львові (без доставки):	
вісімнично	3— к.
чвертьрічно	0—
піврічно	18—
пілорічно	36—
в Німеччині:	
піврічно	22— м.
цілорічно	40—

Заміну адреси
платити сріблом 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка п'ятірівка, двошість-
това 40, в п'ядісліві 60, в
оповідках 80 с., в редакційній
часті 1 к. Повідомлення про
вінчання і заручин 150.
Некрологія стрічка 1 к.
Сталого-головщеня звокремою
умовою.
Одна прямівка виступу
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Начальний редактор: Д-р Вацміль Панейко.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Леопольда баварського: Ніяких більших боєвих діяльностей.

Фронт архікін. Иосифа: По обох сторонах провалу Ойтотса союзні війска взяли приступом верхи і відкрили на північ від Гросешті сильні противнику. Більше, як 600 бранців полонено. Проти гористого фронту між Касину і долиною Путти наступили Румуни в кількох місцях без успіху.

Група війск генерала маршала Макензена: На склоні гір середнього Серета взяли пруські, баварські, саксонські і мекленбургські бatalіони у вуличній боротьбі село Мунчелуй. Побиті противники перли за ними неприятеля через кілька становищ по обох сторонах долини Сушти на північний схід. Російсько-румунські противнику розбилися об хребті атакуючих. Неприятель втратив понад 1000 бранців, 3 гармати і 50 машинових гармат.

На схід від велізанії Фокшан—Алжудульну оживлена діяльність артилерії.

Фронт македонський: Огнева діяльність була богато живітна як в послідній час, особливо між Дойраном. Бої перед становищем на стоках Снідзе—Панівна були успішні для Болгарів.

Українському правителству
до відомості.

Львів, 29. серпня 1917.

Варварства, яким допускали ся російські війска під час останньої російської офензиви й відвороту в українській Галичині, зокрема в останній місцевості, до якої дійшла та офензива, в місті Калуши, на стільки голосні, що заговорила про них і російська преса. В сій спаді подаємо українському правителству довідомості ось що:

У нас в Галичині говорять, що російський президент міністрів Керенський під час свого побуту перед офензивою на галицькому фронти, не можучи ніяким способом одушевити правильних російських війск до офензиви, казав пілати до офензиви ріжні дики племена, даючи їм вільну руку погуляти, як самі хотять. Що вони справді погуляли, се факт. Чи справді за дозволом Керенського, се познано розслідити українське правителство, бо ж ті дикари гуляли на українські землі, вбиваючи й робуючи українське населене та руйнуючи українське національне добро.

Се факт, що при тім гуляють російські війська мало на особливій увазі українські інституції й українських діячів.

В Калуши рим. кат. костел, рим. кат. парох, польські інституції, польські діячі вийшли нерушенні. За те всі українські інституції зруйновано, гр. кат. парох обрабованій, довголітній провідник українського населення калуського по-віту д-р Іван Куроєв з лівди чудом уратувався від смерті з рук гуляючих солдатів.

В Жабю Й. екології рим. кат. каплиці, польські інституції, дім скарбівської фундації нерушенні. За те вілля голови Української Центральної Ради проф. М. Грушевського в Криворівні до тла зруйнована.

Сі і ті подібні факти сідчать, що серед російського війска була очевидна тенденція руйнувати все українське. Чи се робили самі з себе солдати російської й польської народності в ненависті до всего українського, чи може навіть

бути на се якийсь приказ з гори, не знаюмо. Але факт особливого нішчіння всіго українського при шанованню польських інституцій такий якій, що що подаємо Його до відомості українського правительства, яке повинно Його розслідити й потягнути винних до відповідальності.

В аваку з сим подаємо також факт, що польська преса в дописях з міст української Галичини Й. Буковини, які були до недавна під російською владою, нарікаючи на підпірана Українців українськими генералами губернатором Дороженком (ми тут в Галичині є польські нарікані на „несправедливість“ дуже добре розуміємо!), відзначає як в діадину появу, що російський елемент в тих містах, як цивільний так і військовий, виразно симпатизував з Поляками, проти Українців. Сі польсько-російські симпатії на галицькому українському землі, звернені проти українського населення Його слушних прав, нехай послужать українському правительству для орієнтації в Його відношенню супроти Росіян і Поляків.

Довідка цілого українського
правителства

„Oestreichische Morgenzeitung“ доносить в приватній депеші із Стокгольму під датою 28. с. м.:

Український Генеральний Секретарят подався в почині складі до дімісії з приводу становища петроградського правителства. Головою української держави вибрано соціаліста революціонера Рябцева, який рішучо стоять на становищі української самостійності.

Україна і антиант.

Симонікована заява Винниченка.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) „Русская Воля“ жалується на цензуру, яка не перегустила заяви українського провідника Винниченка, поміщені в париській днівниці „Intransigent“, і сконфіскували депешу, яка доноситься про ту заяву. Винниченко домагався зі словенською домагання Українців перед кінцем війни та утворення окремої армії української в силі тільки міліонів жовнірів, яка мала би служити тільки до оборони українського фронту. Винниченко закидає колишній по-важу байдужість супроти Українців і домагається сі, що Франція і Англія запоручили Українцям політичну автономію. Дальше від під час війни, немов би український рух був удережданій за німецькі гроші. Українці не по требують німецьких грошей. Вони самі жертвували більше міліона рублів на свої цілі. Чим більше російське правителство противиться домаганням Українців, тим більше звертається їх погляд на Німеччину і Австро-Угорщину, які мають богато приятелів в Раді. Винниченко домагається сі відповідь на конференції в Стокгольмі. В случаю відмови попросить вони галицьких Українців про заступлене їх.

Послідні вісти про війну.

Відень, 29-го серпня 1917.

З воєнної пресової кватири доносять: Бой на високорівні Гайлігентайт і коло Гориції тривають дещо. Неприятель під час не має успіху. Ескадра французьких летунів нині о 9. год. рано поновно обкінчила бомбами Трієст. В середину міста впало близько 20 бомб, які синіли значну шкоду в матерії. Двох мешканців убитих, а кількох ранених.

ВІДЕНЬ (Тб.) Незвичайно завзяті бої велися вчора на високорівні Байніці і в окрузі на схід від Гориці. Неприємель зібрали на всіх дорогах масові помічні сили. Збориши, які спостерігали наш летун, взято під руйнуючий огонь артилерії. Завважено, як Італійці уткали в панії зі збрінних місць. На схід від Подлесець розбилося п'ять могучих неприємельських приступів під діланем нашого огня і ручних гранат. Подібна судьба струнула Італійців на схід від Брег. Також в області Каль наступав неприємель тутими формізаціями. Під нашим огнем вони розбилися. На Монте Сан Габрієль боротьба тривала до пізної ночі. Не приятель вийшов у вузький скрізок в п'ятачній частині. Три тежкі моздрові бомби понесли смерть і загаду ж тих, які туди війшли. Наша артилерія дрібного і середнього калібру зараз замкула огнем обшар, до якого неприємель вийшов. Геройські сини Угорщини, Стирі і Галичини розпочали протистояння. Неприємеля рознесено. Також на схід від Гориці велися завзяті бої.

На сугорб Сан Марко Італійці щораз то начано наступали. Чехи з північних Чех і Хорвати боронили горби та нанесли неприємельські важкі втрати. Неприємельські летуни навідали ячора двома наворотами отверте місто Трест. 8 бомб, які впали на місто, спричинили тільки незначні шкоди. Нині знову 8 ворожих літаків навідали місто. Кинули вони 18 бомб на зовнішню частину міста, роблячи шкоду в приватних домах. Досі начислено двох убитих і 5 ранених.

АМСТЕРДАМ (Тб.) Часописи основно обговорюють італійську офензиву. Вони згадують, що здобуття Монте Санто осігнули Італійці лише місцевий успіх та що в те ерішні офензиві окончані рішкес не наступить.

З'їзд православної церкви в Москві.

ПЕТРОГРАД (Тб.) Нині рано відкрито в Москві з'їзд православної церкви, в якім беруть участь 400 делегантів з цілої Росії. Торжество "Тебе Бога хвалим" відправиво в кафедрі митрополит з Володимира в окруженні 60 єпископів. Прибуваючи з різних єпархій про це злутилися на площі перед кафедрою в одній могутчі процесії, в якій брали участь разом 100.000 людей.

З державної конференції в Москві.

МОСКВА (Тб.) На державній конференції промовляв бувший міністер ЕІІ і Гучков. Сказав він про ЕІІ таке: Ми вели війну все. Все веде до пораження. Бессідник представив образ кризи на всіх полях, головно на полях достав муніції і засмотрівся в споживні сергандики.

Керенський відчитав телеграму Вільзона з висловами симпатії для конференції. Се приято оплесками.

Посол до четвертої Думи Маклаков висказав

заяв подив для тимчасового правителства, але заразом і сумнів, чи всіє вони перевести свою програму, тому, що не має вони свободи діяння.

Церетелі представив іменем робітничо-жовнірської Ради важну організаційну роль, яку в часі революції відограви демократичні організації.

ПЕТРОГРАД (Тб.) Днівники висказують невдоволені в бесіді Керенського, яку він висловив на державній конференції в Москві. Зробила вона як найгірше вражене, не осягнувшись наміреною ціллю. Днівники очікують, що конференція відслонить відносини в державі і в армії, які не дадуть ся удержати.

Посол Брайтер в Київі.

ВІДЕНЬ (Тб.) Президент міністрів др. Зайдлер виготовив до президента посолської палати письмо, в якому подає до відома, що посол Брайтер, який перебуває в Росії як закладник, після донесення, одержаного міністерством зваг, справ за посередництвом данського посолства в Петрограді — здоров і живе в Київі. Адреса його така: Велика Володимирська вул., готель Прага.

Відвідини митрополита Шептицького.

ВІДЕНЬ 29. серпня. (Тб.) Митрополит гр. Шептицький відвідав вчера президента міністрів Зайдлера і міністра загорянських справ гр. Черніна, та управителя міністерства просвіти Цвіклінського.

Перед новою сесією парляменту

Відень, 27 серпня 1917.

В палаті послів почали вже свої праці господарські комісії. Нині радила комісія для воєнної господарки і комісія для справ виживлення а в найближчих дінях будуть скликані чотири інші комісії.

В парламентаріях кругах багато говориться про утворення нового кабінету. В тій справі урядові круги зберігають доси обережну мовчаність. Тільки на основі тих інформацій, які дав др. Зайдлер провідникам поодиноких клубів після невдачі спарламентаризовані міністерства, міркують, що теперішній кабінет перетвориться в дефіцитний після переведення в нім незважних амні особистих. Се перетворене з огляду на недалеку вже сесію парламенту буде довершене вже в найближчій будущності. Після того др. Зайдлер предложив би провідникам партій програму парламентаріїв праці, яку обнимала би тільки справи фінансові господарські.

Подорож міністрів до Галичини

ВІДЕНЬ (Тб.) "Zeh" доносить: З кінцем цього тижня виберуться в подорож інспекційно до Галичини: управитель міністерства публич

Головна напись в латинській мові подає, що в 1783 р. за pontifikatу папи Пія VI, а за пануванням імператора Йосифа II, відновлено вежу із дзвонами, будинки і церкви, які впали були жертвою случайного вогню, дальше, що дзвін під шокромом св. Михаїла виявлено заходами і коштом ставропіїцького Братства та що він важить 300 камінів. Onisla e вичислених 19 названих ктиторів і добродій.

Ціла ся велими довга напись є цікавим причинком до історії міста Львова, а в літературі доси не висніча, тому подаємо її в цілості, а то тим паче, що Підічтана на дзвоні є велими трудом.

Anno Domini 1683 sub beatiss. Pio VI. pontifice regnante felicissimo augustissimo Iosepho II Romanorum imperatore etc. etc. olim Igne casu all turris cum campanis aed ficia et ecclesia haec Ni Ni olim radacta extitissent. Comparata est haec campana sub patrocinio s. Michæli archangeli cura et impensa confraternitatis sauropigianae leopolensis ritus graeco catholici: ponderis lapidum 300 Deo in trinacria uni et glorio. In caelum assumptae Dei parac. Voventibus Mihi. Slonski Dapil. Smol. præside Gr. Uranowicz asses. Iis. cas. reg. vicepræsident lac. Artinski Appel. Advocato secretario Ant. Deym. Const. Papara Dapil. Constantino Pohrecki. Asses. lisc. caes. reg. Alexan. Siazewski Cons. Leop. Anast. Manovarda. Petru Horodysky advoc. Trib. Mich. Garbaczewski syndic. urb. Iacob. Bereznicki adv. iuribus Theod. Filimonowicz cass. cir. Leo Paulio Urmanowski cal culat. cass. Luca Biastostocki. Eust. Bielawski I. Pohorecki ensil. owt. Ioan. Lucki vicesec. Premislio. Manowarda cass. Leopol. Joanne Popiel collat. ribus et patronis.

інших робіт Гоман, міністерства рільництва Ертель і управитель міністерства для Галичини Твардовський.

Погрози Керенського.

Львів, 29. серпня 1917.

Промова Керенського на державній конференції в Москві подана була кореспонденційним бюром в дечім невірно, в дечім недокладно. Що віно на основі тих німецьких часописів, які наспілі зі нас нині, можемо її доповнити тими заявами Керенського, що доторкують національного питання в Росії.

Керенський перш усего виступив різко проти тих, що бажали бі підкопати владу революційного правителства, і заявив, що він знайде спосіб, щоби їх покорити своїм силам. Процес дезорганізації тим більший, що він обхопив тех діяків національності, які шукують свого добра не в злуці з Росією, а в сепаратистичних змаганнях.

Та мимо того — говорив Керенський — що діякі національності відносяться до мене як до приязно до Росії, демократія російська все-таки дастає ім все, що ім пообіцяла через тимчасове правительство та що ім ще призначати скоту установчі збори. Але там, де би боротьба ся переступила межі всього допустимого, де би схістли вихідити наші трудности до того, щоби стиснути свободну волю Росії, там ми клекнемо: руки проч.

Опіслі зймався Керенський фінляндською справою і заявив, що правительство не допустило силою до відкриття розвізаного фінляндського сойму і висловив надію, що цілій край похвалить таке рішення правительства.

Збори робітників і соціалістів коаліції.

ЛОНДОН. (Райтер.) Збори представників робітників і соціалістів з країв коаліції розпочалися ся нині у Вестмінстері. Проводить Гендерсон. Наради відбуваються з виключенем явності, але по полудні має бути виданий звіт про їх перебіг.

Зрабоване музею.

ПЕТРОГРАД. (Райтер.) Злодії зруйнували історичний музей бувшого великого князя Михайла Миколаєвича. Зрабували вони предмети ступки вартості 5 міліонів рублів. М. я. зрабували також образ Correggio вартості пів міліона рублів. Зераз заряджено ревізію в 150 дімах в Петрограді але без успіху.

Авдієнції у цісаря.

ВІДЕНЬ (Тб.) Цісар приняв віторог на послухання міністра загр. справ гр. Черніна, амбасадора кн. Гогенльоге і предсідателя спільноти проживного видлу ген. майора Лянцева.

Друга напись по противній стороні зазначається говорити про його посвячене:

Benedixit illustrissimus reverendiss. Petrus de Bielskii Eppus Leopolie. Halicie et Sameneensis A C. 1876 Die 17 Men Augusti.

Горішна напись доказує дзвона свідчить, що дзвін виявлено у львівській робітні Тевдора Полянського:

Leopoli arie Theodori Polanski eo virtute dem.

Цікава річ, що катронем дзвона є названий св. Михайл, хоч в дійсності дзвін називається Кирілом і є звісний тільки під тим ім'ям. Ся обставина ведеть призадумати ся не із сього згляду, що в грамотах дзвін ся інколи не приходить під ім'ям Киріла, а під під ім'ям "великий дзвін", що позведено би на згадку, що ім'я Киріло не є хресним іменем, а тільки народним.

Вони бували нераз, що хресне імя дзвона не виписувалося на нім, а переховувалося в памяті тільки дорогою передання. Не виключаємо, що подібно мається ся річ і в нашім случаю.

На корняківській вежі висить разом п'ять дзвонів. Першим по величині є Киріло, другим згладаний вище дзвін хвізя Корецького з 1571 року, перелітний в 1855 р. Сей називався Іваном. Прочі три, не більші як п'є кілограма, не мають ніяких написів і не зовсім старі. Найбільший в них походить з 1474 р. а, зроблений Т. Полянського.

